

**ΦΥΦΥ
ΝΟΟΥΤΜΠΟΥΚ**

**ΦΑΜΠΡΙΚΑ
ΥΦΑΝΕΤ
ΚΑΤΑΛΗΨΗ
ΓΙΑ
ΠΑΝΤΑ**

11

ΤΕΤΑΡΤΗ

18:30

ΕΚΔΗΛΩΣΗ

**ΜΙΑ ΑΝΑΔΡΟΜΗ
ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ
STREET PARADES**

εικόνες και αφηγήσεις που αναζητούν τη χαρά και τη φαντασία των κινημάτων

12

ΠΕΜΠΤΗ

19:00

ΕΚΔΗΛΩΣΗ

**ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΕΡΕΙΠΙΑ
— ΚΑΣΤΡΑ ΤΟΥ
ΞΕΥΓΕΝΙΣΜΟΥ**

χρήσεις των παλιών εργοστασίων και καταληψιακό κίνημα

13

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

19:00

COMMUNITY ROUNDS

ανοιχτά τραπέζια συζητήσεων

+

**FABRIKA ΥΦΑΝΕΤ
RADIO LIVE**

14

ΣΑΒΒΑΤΟ

15:00

STREET ♥ PARADE

live acts + dj sets on wheels από την Υφανέτ στους δρόμους της πόλης

////////////////////

bring your own booze, colors, glitters, mojos, outfits

15

ΚΥΡΙΑΚΗ

14:00

ΣΥΛΛΟΓΙΚΟ BRUNCH

+

**UNPLUGGED JAM
ΣΤΗΝ ΑΥΛΗ**

bring your instruments

ΕΚΘΕΣΗ / ΠΕΡΙΗΓΗΣΗ

θα λειτουργεί εκθεσιακό χώρος για την ιστορία του εργοστασίου και της κατάληψης + 1 ώρα πριν τις εκδηλώσεις θα πραγματοποιείται περιήγηση στο κτήριο

++

κατά τη διάρκεια του φεστιβάλ θα είναι ανοιχτή η βιβλιοθήκη και το κινηματικό βιβλιοπωλείο

ΡΟΕΣ ΤΗΣ ΑΝΥΠΟΤΑΞΙΑΣ ΔΙΑΤΡΕΧΟΥΝ

“ ΤΑ ΚΑΣΤΡΑ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ”

— έχουμε ξεχάσει
τον βιομηχανικό θησαυρό
που η πόλη μας διαθέτει
από τον πρόλογο
της οργανωτικής επιτροπής
του συνεδρίου

Τα παλιά βιομηχανικά κτίρια της Θεσσαλονίκης βρίσκονται τον τελευταίο καιρό στο επίκεντρο της συζήτησης για την ανάπτυξη και την τουριστικοποίηση της Θεσσαλονίκης. Τοπικοί παράγοντες και νεαροί επιχειρηματίες, φτασμένοι καθηγητές και φιλόδοξοι μεταπτυχιακοί φοιτητές, αναγνωρισμένοι φωτογράφοι και εναλλακτικοί performers, ενθουσιώδεις δημοσιογράφοι τοπικών free press και ραδιοφώνων, εργολάβοι και κατασκευαστικές εταιρείες, μεγαλοαρχιτέκτονες και microcurators διαμορφώνουν το πλαίσιο της συζήτησης. Μιλούν με δέος και θαυμασμό για το παρελθόν των κτιρίων, δίνοντας έμφαση στην ιστορική σημασία και την κληρονομιά τους. Μιλούν για το παρόν τους, περιγράφοντας τα παλιά εργοστάσια ως χαμένες ευκαιρίες, αναξιοποίητους και ρηγμαμένους χώρους. Κυρίως όμως οραματίζονται το μέλλον τους, δηλαδή τις επιχειρηματικές δυνατότητες που μπορούν να στεγάσουν και τις νέες χρήσεις που μπορούν να τους αποδοθούν στον αστικό ιστό.

Σε αυτό το πλαίσιο, διοργανώνεται και το συνέδριο με τον πομπώδη τίτλο “Τα κάστρα της βιομηχανίας – Αποκατάσταση, Επανεένταξη, Αξιοποίηση” από το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελ-

λάδος και τη συμμετοχή του Δήμου Θεσσαλονίκης, της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, του Συνδέσμου Βιομηχάνων κ.ά. Οι θεματικές του συνεδρίου, “Αποκατάσταση, Επανεξέταση, Αξιοποίηση”, αποτελούν μια μίξη από ιστορική καταγραφή, τεχνικές συντήρησης, νομική και θεσμική επανεξέταση και “καινοτόμο” αρχιτεκτονικό σχεδιασμό, που προσφέρονται στους συνέδρους και το κοινό της πόλης με ένα περιτύλιγμα κοινωνικής ευαισθησίας και προσφοράς.

Τα βιομηχανικά κτίρια της Θεσσαλονίκης δεν είναι απλά κτίρια, μας λένε οι διοργανωτές, αλλά κάστρα. Είναι τα σύμβολα μιας περασμένης εποχής μαζικής βιομηχανικής παραγωγής – μιας εποχής βασισμένης στην εκμετάλλευση της οκτάωρης χειρωνακτικής εργασίας. Στα απομεινάρια αυτής της εποχής, όμως, αναδύεται τώρα η δυνατότητα άντλησης κεφαλαίου από νέα πεδία επιχειρηματικής δραστηριότητας (τον τουρισμό, την τέχνη, την τεχνολογία, την επικοινωνία, τη γνώση, τις σχέσεις, κ.α.) και νέες μορφές εργασιακής εκμετάλλευσης (ελαστικά ωράρια, μαύρη εργασία, πρακτική άσκηση, απλήρωτη εργασία κ.ά.) και αποκλεισμών. Τα βιομηχανικά κτίρια είναι τα οχυρά που κρύβουν μέσα τους το ιερό δισκοπότηρο της πολυπόθητης ανάπτυξης. Είναι μία δύσκολη αλλά πολλά υποσχόμενη αποστολή των φιλόδοξων επενδυτών, είναι το έδαφος που θέλουν να κυριεύσουν οι στρατιές της επιχειρηματικής τάξης προκειμένου να φτιάξουν το δικό τους βασίλειο.

**— αυτά τα κτίρια με συσσωρευμένη μνήμη,
κτίρια που κουβαλάνε ευτυχία και δυστυχία,
κτίρια που δόξασαν την πόλη**

Η μεγαλειώδης αφήγηση για την ιστορία των βιομηχανικών κτιρίων, θα τροφοδοτήσει αυτόν τον νέο κύκλο συσσώρευσης

κέρδους. Είναι πιθανό να εξυπηρετήσει το εναλλακτικό τουριστικό προφίλ της πόλης, να ταιριάζει με την εθνική αφήγηση του παντοδύναμου ελληνισμού ή να εμπνεύσει εναλλακτικές performances. Τα βιομηχανικά κτίρια, όμως, εκτός από τόποι κερδοφορίας ήταν και τόποι συγκρούσεων και απεργιών. Ήταν τόποι αγώνα των εκμεταλλεζόμενων που ενάντια στη δυστυχία του οκτώρου και της εκμετάλλευσης, επεδίωξαν την ευτυχία της συλλογικής αντίστασης. Αυτό το νήμα της ιστορίας, των ανθρώπων που θέλουν όχι μόνο να επιβιώσουν αλλά να έχουν τον χώρο και τον χρόνο για να ζήσουν, παραμένει δυστυχώς για την οργανωτική επιτροπή, ζωντανό και επιθετικό σε κάθε νέο πλάνο επιχειρηματικής αξιοποίησης.

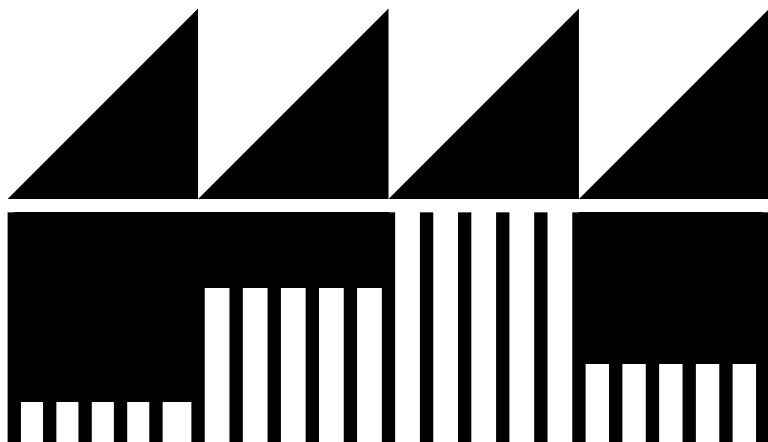
— είναι πλέον περισσότερο από επείγουσα

Κομμάτι του συνεδρίου αποτελεί, επίσης, η διαμόρφωση και προώθηση ενός θεσμικού πλαισίου που να επιταχύνει και να διασφαλίζει την οικονομική τους αξιοποίηση. Είναι χρήσιμη η καταγραφή και η τεκμηρίωση των κτιρίων, αλλά ακόμα πιο χρήσιμη αποδεικνύεται για το κεφάλαιο η σύσταση κατά βούληση επιτροπών που να αδειοδοτούν όσο το δυνατόν γρηγορότερα και να επικυρώνουν αποφάσεις για επεμβάσεις στα κτίρια και για παραχωρήσεις σε ιδιώτες, όπως γίνεται τόσα χρόνια με άλλους δημόσιους χώρους (ακόμα και με δάση, παραλίες, βουνά). Σε μια πόλη που βάλλεται από την επέκταση των μαγαζιών σε κάθε πεζοδρόμιο, τη ραγδαία εξάπλωση των Airbnb και των ξενοδοχείων, την έλλειψη δημόσιων χώρων, την κατάρρευση της δημόσιας συγκοινωνίας, η μόνη επείγουσα ανάγκη είναι η επανοικειοποίηση του αστικού χώρου από τους κατοίκους της με τρόπους που να εξυπηρετεί τις δικές τους ανάγκες και όχι την επιχειρηματικότητα, τη βιομηχανία του θεάματος, τον τουρισμό. Είναι επείγουσα ανάγκη για όσα άτομα δεν έχουν δουλειά, χρόνο ή τίποτα από τα δύο, να μπο-

ρούν να συναντηθούν χωρίς να πρέπει να πληρώσουν, να περπατήσουν χωρίς τη συνεχή επιτήρηση της αστυνομίας, να χορέψουν χωρίς να δεχτούν παραβιαστικά βλέμματα και κακοποιητικές συμπεριφορές.

— όλων αυτών που σε άλλες πόλεις
κατόρθωσαν το ακατόρθωτο

Ο τρίτος θεματικός άξονας του συνεδρίου “Αποκατάσταση, επανάχρηση και επανένταξη κτιρίων στο σύγχρονο πλαίσιο (case studies)” πρόκειται να παρουσιάσει αντίστοιχες περιπτώσεις επανάχρησης βιομηχανικών κτιρίων από την Ελλάδα και το εξωτερικό. **Είναι πραγματικά αξιοπρόσεκτο, ότι την ίδια στιγμή που γίνεται μια αναζήτηση case studies σε όλο τον κόσμο, η οργανωτική επιτροπή του συνεδρίου δε μπορεί να εντοπίσει με την έρευνα της ένα πολύ πετυχημένο case study στην ίδια της την πόλη. Κι αυτό είναι το κτίριο της κατάρτησης Φάμπρικα Υφανετ.**

Η ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΦΑΜΠΡΙΚΑ ΥΦΑΝΕΤ

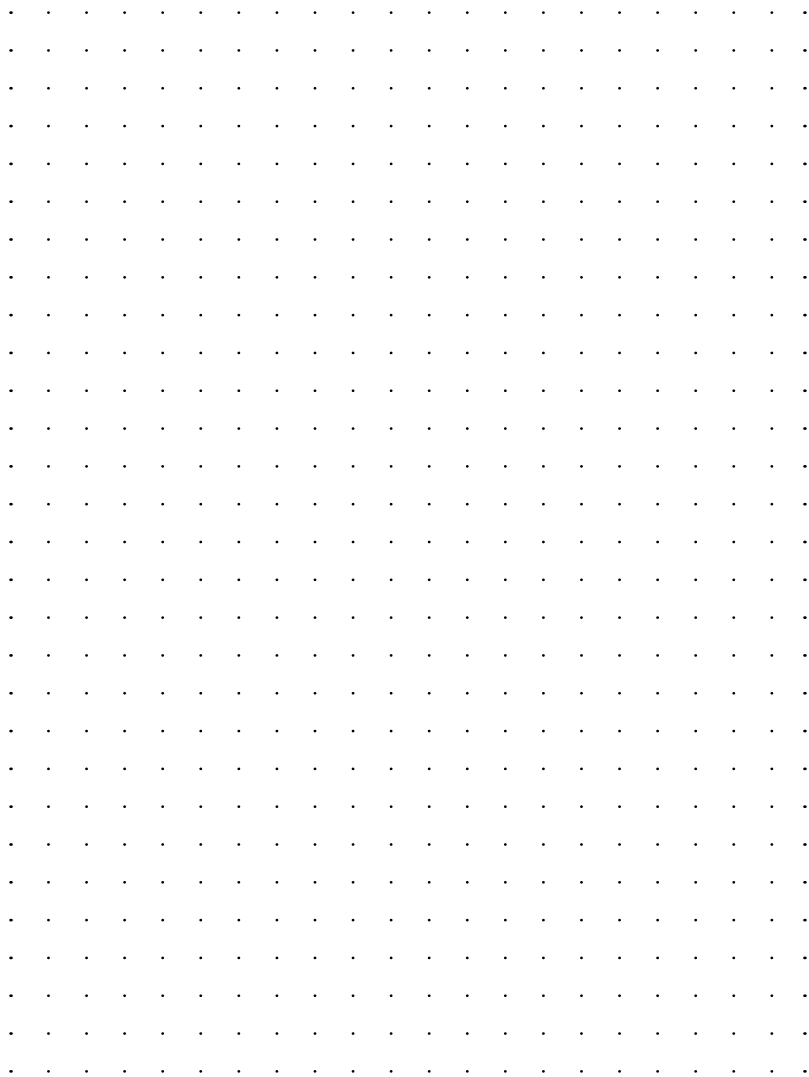
Το κτίριο της Υφανέτ επιδιώκουν να το σώσουν γιατί όπως λένε “ρημάζει”, αρνούμενοι να αποδεχθούν ότι η Υφανέτ χρησιμοποιείται ήδη. Θέλουν να την περιγράψουν ως “έρμαιο των καταληψιών” ενώ μέσα από την Υφανέτ εκκινούν και στηρίζονται συνέχεια κοινωνικοί αγώνες που απαντούν στις ανάγκες νέων, φοιτητριών, εργαζομένων. Λένε ότι η Υφανέτ είναι κλειστή, ενώ η κατάληψη αποτελεί τόσα χρόνια έναν χώρο ανοιχτό, ζωντανό, κοινωνικό, έναν χώρο στον οποίο έχουν συναντηθεί χιλιάδες άνθρωποι.

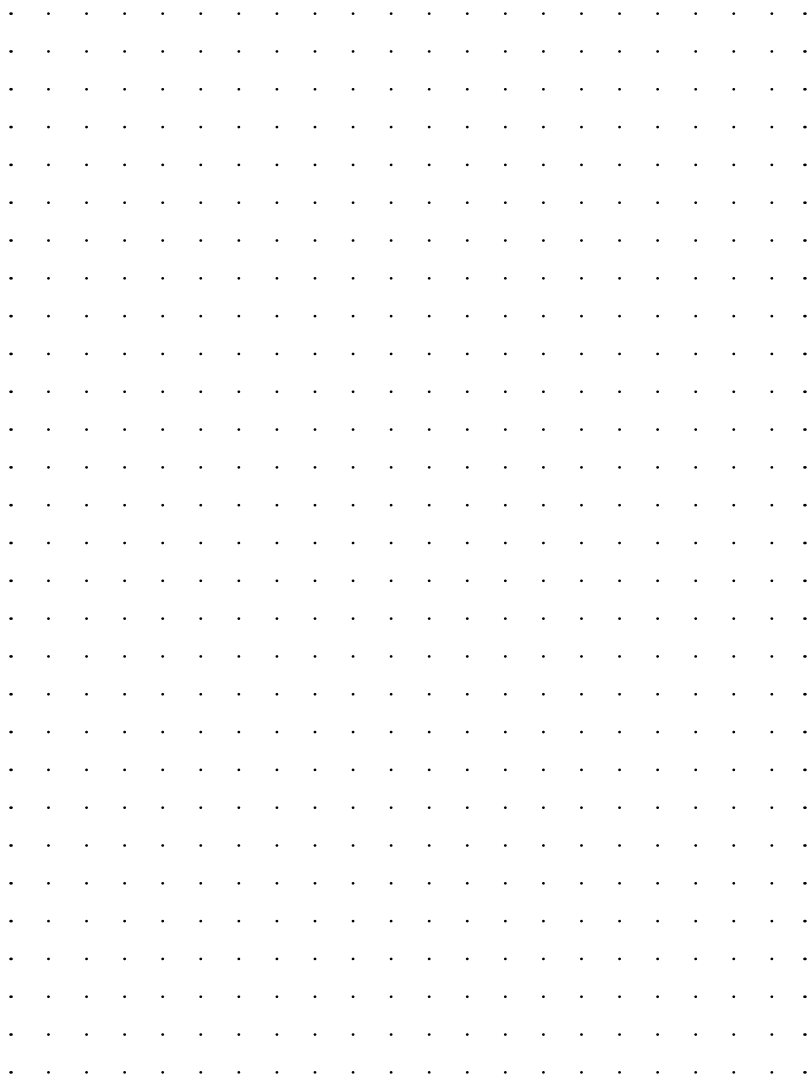
Στην Υφανέτ οραματιζόμαστε και κάνουμε πραγματικότητα τον δικό μας ελεύθερο χώρο. Επανεστάξαμε το εργοστάσιο στην πόλη από το 2004 γεμίζοντας το φωνές, ιδέες και ελπίδες. Η αποκατάσταση που έχουμε επιλέξει είναι η φροντίδα του κοινού μας χώρου ώστε να στεγάζει τις ανάγκες μας για συνάντηση, έκφραση, επικοινωνία και ενδυνάμωση. Η επανάχρηση, ή μάλλον καλύτερα η επανοικειοποίησή μας, δεν περιλαμβάνει εισιτήρια που αποκλείουν όσα άτομα δε μπορούν να πληρώσουν το αντίτιμο. Στο κτίριο λειτουργούν αυτή τη στιγμή μια αυτοοργανωμένη βιβλιοθήκη, ένας χώρος κινηματικού αρχείου, μια αίθουσα σινεμά, μια δομή κουζίνας, ένα στούντιο ηχογραφήσεων, μια ομάδα εναέριων ακροβατικών, ένα τεράστιο indoor bmx park, και ένα αυτοδιαχειριζόμενο καφενείο, ενώ διοργανώνονται δεκάδες συνελεύσεις, εκδηλώσεις, βιβλιοπαρουσιάσεις, συναυλίες και προβολές, χωρίς αντίτιμο και αποκλεισμούς. Ενάντια στις καπιταλιστικές προσταγές για εντατικοποίηση, για εμπορευματοποίηση κάθε πτυχής της ζωής μας, ενάντια στον ρατσισμό που σπρώχνει ανθρώπινες ζωές στο περιθώριο, ενάντια στον σεξισμό

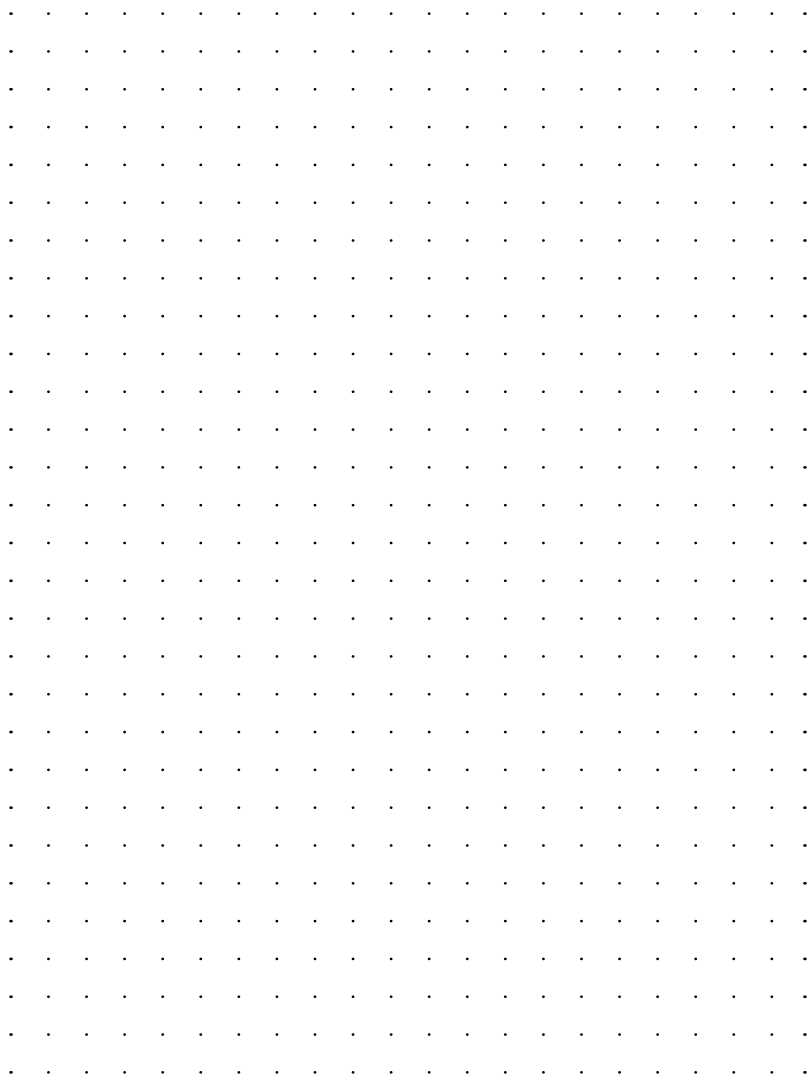
και την πατριαρχία που κακοποιούν και τραυματίζουν. Επιλέγουμε έναν τρόπο ζωής που αποδομεί στην πράξη τις εμπορευματικές σχέσεις και τους διαχωρισμένους ρόλους που καλούμαστε να επιτελέσουμε στην κοινωνία του θεάματος. Έναν τρόπο ζωής που κηρύσσει τον πόλεμο στον χρόνο, που στέκεται ενάντια στην απομόνωση και τη μοναξιά του θωρου, των ατελειώτων πτυχίων, του ασφυκτικού οικογενειακού περιβάλλοντος.

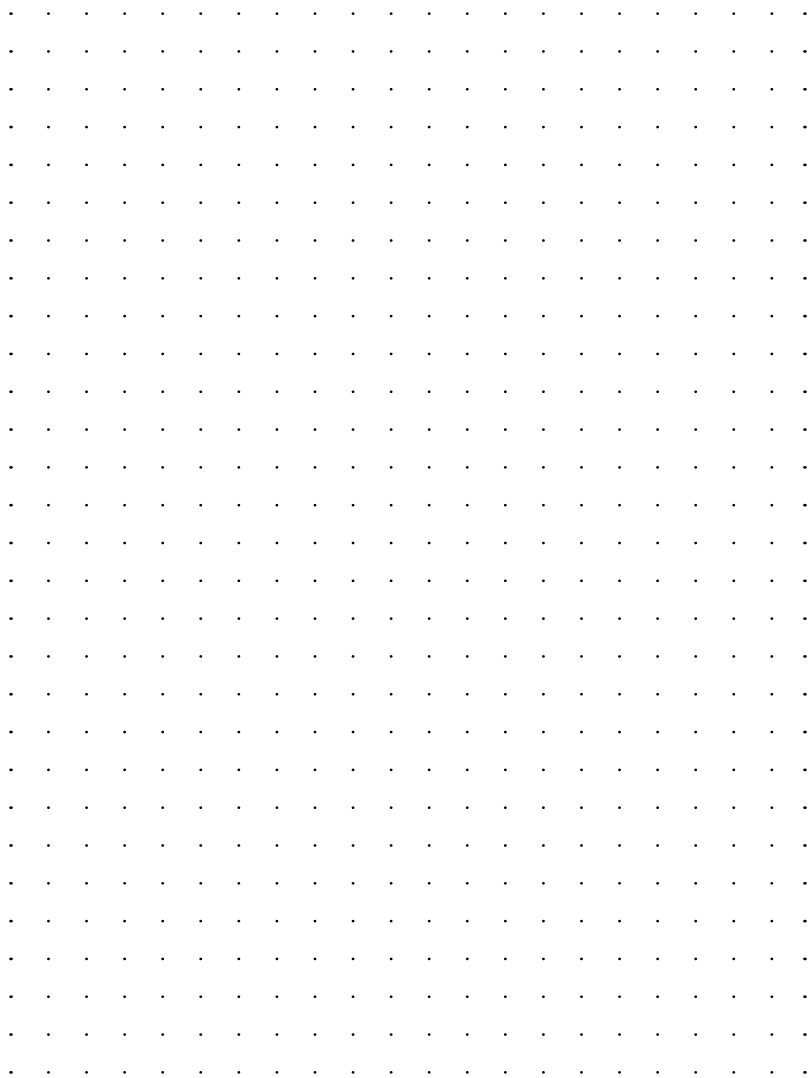
Η Υφανέτ αποτελεί το έδαφος που απελευθερώνεται η συλλογική μας φαντασία, το απόθεμα δεξιοτήτων, γνώσεων, συμπεριφορών, συναισθημάτων και φροντίδας που όλοι και όλες διαθέτουμε, αλλά μας κλέβουν καθημερινά. Η φαντασία αυτή δε χωράει σε κανένα συνέδριο, το δικό μας κάστρο δε μπορεί να αποτυπωθεί σε καμία αρχιτεκτονική μελέτη, σε κανένα επενδυτικό πλάνο.

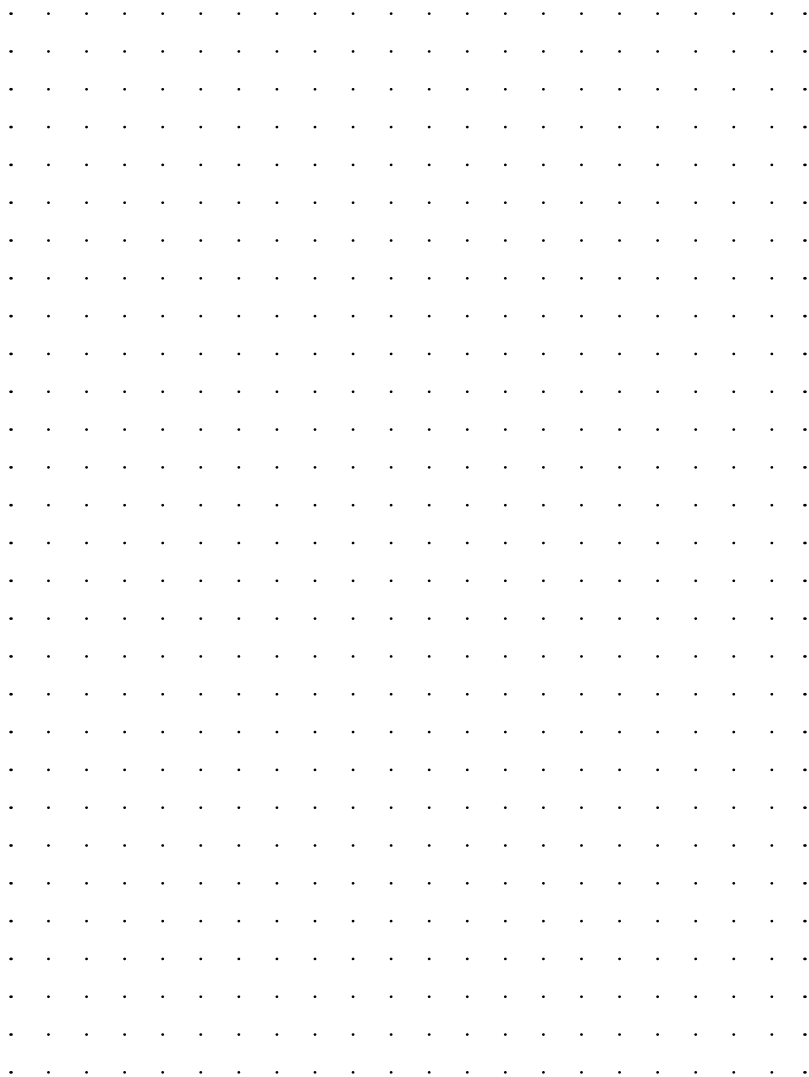
Για να το κάνουμε όσο πιο σαφές γίνεται: η κατάληψη είναι ό,τι καλύτερο μπορεί να συμβεί στο εργοστάσιο της Υφανέτ. Είναι η καλύτερη πρόταση για τη χρήση του κτιρίου, ένας χώρος αμεσότητας, μοιράσματος, αλληλεγγύης και αγώνα, ανοιχτός σε όλη την πόλη. Όσο υπάρχουν καταλήψεις υπάρχει χώρος για ζωή και δραστηριότητα πέρα από αυτή που ορίζεται από τους εργολάβους, τους επενδυτές, το κράτος. Όσα συνέδρια και αν οργανώσουν, όσα μεγαλεπήβολα σχέδια αξιοποίησης και αν κάνουν, θα μείνουν με την όρεξη. Όχι γιατί διαθέτουμε κάποιον στρατό που μπορεί να αντιπαρατεθεί στον εξοπλισμό της αστυνομίας, αλλά γιατί μας δυναμώνει η συντροφικότητα και η αλληλεγγύη. Σε αυτήν την πόλη λοιπόν, υπάρχουμε και εμείς: οι αόρατες, οι επισφαλείς, όσα δουλεύουν νύχτα-μέρα, οι ξένες, οι ανώμαλοι, τα φρικιά. Και όσο υπάρχουμε, θα ανοίγουμε χώρους για να ανασαίνουμε.

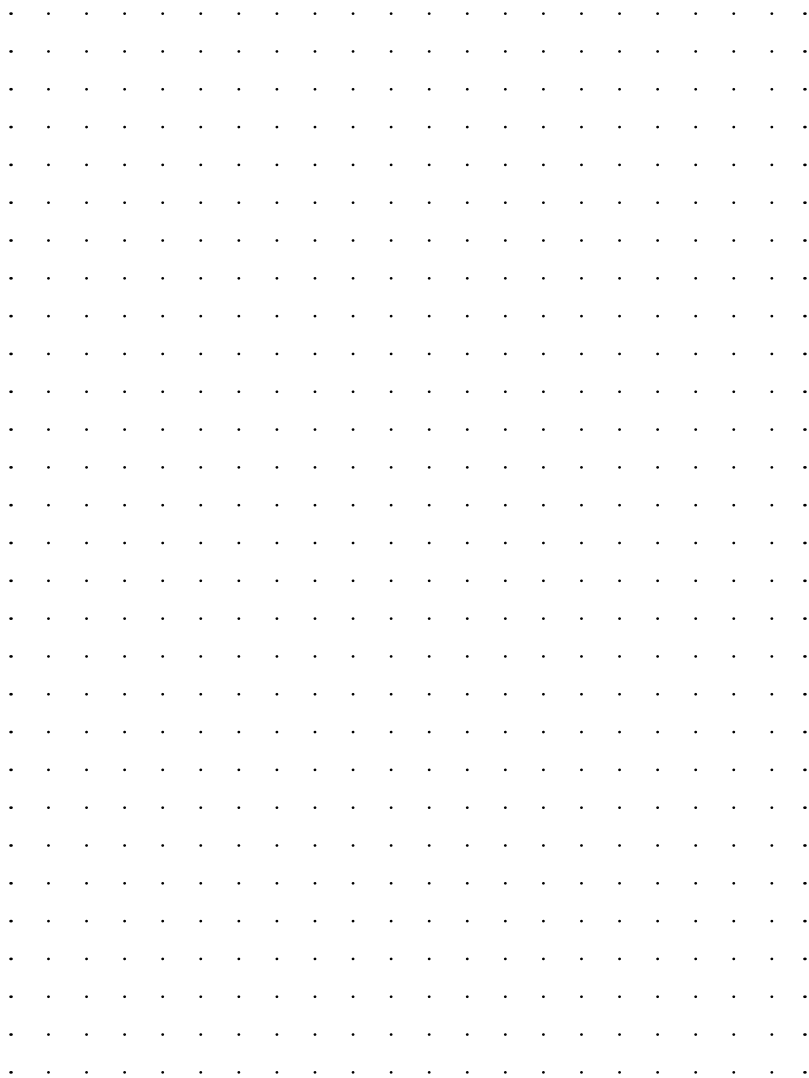

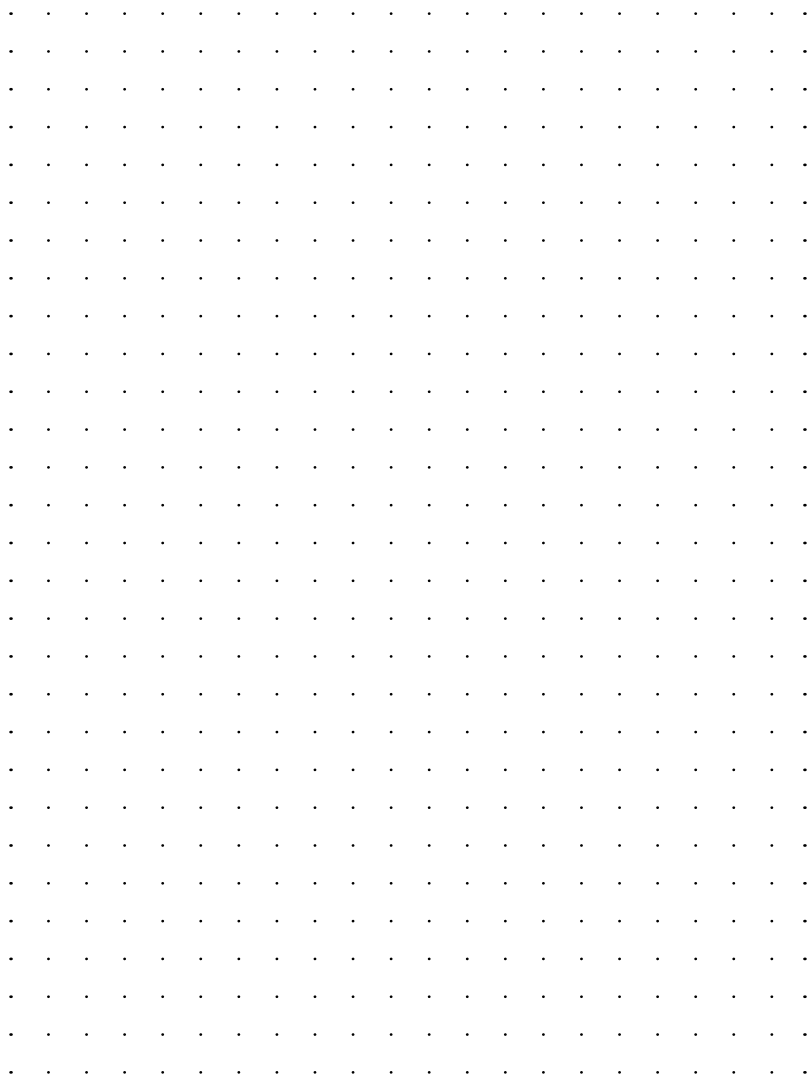

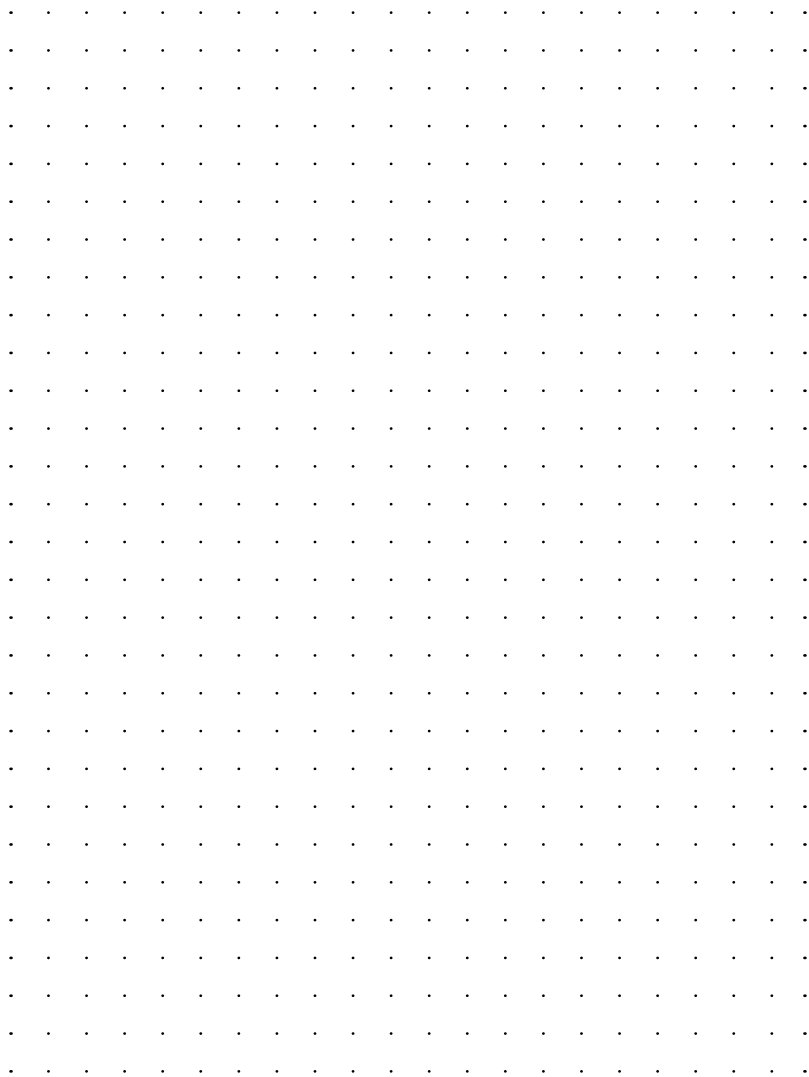

**ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ
ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ
ΦΑΜΠΡΙΚΑ
ΥΦΑΝΕΤ**